

POSTANOWIENIE

19 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 19 grudnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa A.S.

przeciwko K.S.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Toruniu

postanowieniem z 30 września 2024 r., I C 2277/24,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia sądu przed który należy wytoczyć
powództwo.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 września 2024 r. Sąd Okręgowy w Toruniu wystąpił na podstawie art. 45 § 2 k.p.c. do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo w sprawy z powództwa A.S. przeciwko K.S. o rozwód.

Sąd występujący nie przedstawił uzasadnienia swojego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. O oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął

pozew (45 § 2 k.p.c.). Przedstawienie okoliczności, które świadczyłyby o wystąpieniu stanu rzeczy wypełniającego hipotezę normy wynikającej z art. 45 k.p.c., należy do sądu występującego o oznaczenie sądu właściwego; powinno to znaleźć wyraz w uzasadnieniu wydanego w tym przedmiocie postanowienia (zob. postanowienia SN: z 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019/2/25; z 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, OSNC 2015/12/150; z 15 października 2024 r., III CO 849/24).

Sąd Okręgowy w Toruniu nie uzasadnił swojego postanowienia i tym samym nie przedstawił przesłanek swojego wystąpienia. Rekonstrukcja lub poszukiwanie argumentów uzasadniających oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy nie należą do Sądu Najwyższego.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.

(M.M.)

r.g.